Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Caves Miró

Sant Sadurní d'Anoia

Ubicació

Comarca:	Alt Penedès
Lloc/Adreça:	Plaça d'en Manuel Raventós, 8
Alçada:	149

Coordenades:

Latitud:	41.42294
Longitud:	1.79044
UTM Est (X):	398926
UTM Nord (Y):	4586415

Classificació

Número de fitxa	08240 - 74
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Noucentisme
Segle	XX
Any	1929
Autoria de l'element:	Cèsar Martinell i Brunet (arquitecte)
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BPU
Observacions protecció:	BPU Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM). Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 55.
Data aprovació:	dj., 30/09/2010 - 12:00
Número inventari	IPAC 2845
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Productiu
Titularitat	Privada
Titular:	9066516CF9896N0001SD

Fitxes associades:
Casa Miró

Autoria de la fitxa	Josep Anton Pérez Arriaga (TRÍADE Serveis Culturals)
Data de registre de la fitxa:	dc., 15/01/2025 - 17:15

Descripció

Edifici dedicat a la producció de cava, situat en cantonada i amb una part de xamfrà, per la part nord-oest comparteix mitgera i a l'oest dona a la casa del mateix conjunt estilístic i propietari.

L'edifici és de planta rectangular, un sòcol de pedra delimitat per una línia d'imposta de maons disposats a dent de serra, recorre tota la façana variant el gruix a la part lateral de la nau, provocant un cert dinamisme en aquest mur. La façana principal està reforçada amb pilastres a les cantonades amb obra de maó vist, els paraments són arrebossats, les finestres i el portal d'entrada s'emmarquen en maons disposats també a dent de serra. Al pis superior les finestres es presenten agrupades de tres en tres amb arc de mig punt i arcades superior fetes de maó.

El coronament es fa amb frontons centrals, a la façana principal amb un gravat amb les lletres inicials de Joan Miró "JM" entre les ales de Mercuri, déu romà dels mercaders, i a la part del xamfrà la inscripció de la data "1929". Acompanyant els frontons, destaquen obeliscs angulars que donen verticalitat a l'edifici.

A sota, hi ha el fris ceràmic molt vistós per la policromia de colors groc, blau, verd i vermell) dissenyat pel mateix Cèsar Martinell i realitzat pel ceramista barceloní Salvador Sunet i Urgellés, on es llegeixen les inscripcions "Xampany Noya" i "J. Miró". A banda i banda es veuen imatges d'ampolles de cava i representacions de raïm.

A l'interior, la planta baixa era habitatge dels masovers, avui oficines. Al primer pis hi havia les oficines, amb el terra de mosaic hidràulic. A la nau s'accedeix per uns grans portals d'arc de mig punt, que hi ha al mur lateral. emmarcat en peces que representen carreus. A l'interior son ressenyables les encavallades de ferro, bigues i llates de fusta.

Des les caves subterrànies (hi ha dos nivells) cal destacar que van ser bastides a la manera tradicional, amb parets de totxo i voltes de maó de pla.

Història

Les caves Miró es construeixen a la plaça que s'obre al final del carrer Diputació. Amb la caiguda dels preus del vi després de la l Guerra Mundial, la indústria vinícola de Sant Sadurní aposta decididament per la producció de cava. En aquest context, el carrer Diputació, que és la sortida natural a la carretera d'Ordal, es va convertir en un espai desitjat en un punt molt interessant per les noves empreses. Per aquesta raó, el darrer tram de Diputació està dominat per amplis magatzems que acullen caves i cellers (POUM, 2010).

El Xampany Noya, va estar entre els 10 primeres escumosos elaborats a Sant Sadurní, fundat per Joan Miró i Baiges (1886-1970) i Maria Assumpció Galofré Soler (1888-1969). Ambdós eren de Vilarodona i van arribar entre 1909 i 1912 per fer-se càrrec del cafè bar del Noya, a la plaça de l'Ajuntament. En el soterrani del cafè van engegar un negoci de gasoses i sifons, i després de xampany. L'any 1918 es va crear l'empresa cavista i més tard vam comprar un magatzem que era dels propietaris de Cal Guineu.

Maria Galofré era amiga de l'arquitecte Cèsar Martinell, que va projectar un garatge i la residència, les caves i un magatzem. Segons Maria Lluïsa Miró la construcció es va fer entre 1927 i 1929. El constructor va ser Pere Santet, de Sant Sadurní. Primer construirien les caves i després la residència, en la qual Martinell va acabar deixant la direcció de l'obra a un tècnic del seu despatx. La Guerra Civil va aturar la construcció, i no va ser acabada fins l'any 1945, amb un canvi respecte al projecte, ja que no es va aixecar la torre central que havia de presidir la casa.

Després de la mort prematura de Joan Miró i Berger (1984), nét del fundador, el seu pare va associar-se amb Josep Berral, creant l'empresa Berral i Miró, que no va durar molt, i finalment s'abandonà la producció de cava. Iniciat ja el segle XXI, les caves van ser llogades i es va recuperar la producció de cava, de la mà de Pere Varias.

Els Miró van vendre el magatzem i el garatge ubicats a la part oposada als edificis actuals, que acabarien enderrocats per fer-hi habitatges (LACUESTA, 2009).

Cèsar Martinell i Brunet (Valls, 1888 - Barcelona, 1973) fou un arquitecte català a cavall entre el Modernisme i el Noucentisme. Martinell va construir a principis de la seva carrera una quarantena de cooperatives vinícoles, sobretot a les comarques meridionals de Catalunya, conegudes com "les catedrals del vi".

Bibliografia

BORRELL, Santi (2016). Història del cava. Sant Sadurni d'Anoia. Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia.

LACUESTA, Raquel (2009). Catedrals del vi: arquitectura i paisatge. Angle: Fundació Caixa Manresa. Manresa.

SOLANS, Joan Antoni (2010). POUM. Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 55.

Enllaços d'interès:

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya
Cèsar Martinell i Brunet
Rutes del vi: el Penedès

XAMPANY NOYA

XAMPANY NOYA
J.MIRÓ

1929
J.MIRÓ